

Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties
Projectbureau veiligheidsregio's
Postbus 20011
2500 EA Den Haag

ons kenmerk 200601095

22 september 2006

behandeld door mw. drs. J.H.M. Koonings

doorkiesnummer (010) 2586201

e mail hoorntje@nbbe.nl

Uw kenmerk: 2006-0000236127

onderwerp **reactie bestuur Nbbe** op de

Wet op de veiligheidregio's

Geachte heer Remkes,

In uw brief van 7 juli 2006 met bovengenoemd kenmerk verzoekt u het bestuur van het Nbbe om een reactie op het conceptvoorstel van de 'Wet op de Veiligheidsregio's' met de daarbij behorende concept Memorie van Toelichting.

Het bestuur van het Nbbe voldoet graag aan uw verzoek.

De conceptwet lijkt een logische stap in de reeds lopende ontwikkeling van de veiligheidsregio's. Gelet op de specifieke plaats van het Nbbe binnen de brandweer ligt het voor de hand dat onze reactie zich primair richt op die bepalingen in de concept wettekst en de MvT die betrekking hebben op of een relatie hebben met het Nbbe..

Onze visie langs welke lijnen de vakbekwaamheid van het brandweerpersoneel optimaal geborgd kan worden ziet het bestuur terug in de MvT. Dit verheugt ons zeer daar hiermee bevestigd wordt dat de kwaliteit van het brandweerpersoneel aan hoge eisen moet voldoen. Zowel de brandweer als de GHOR vervullen cruciale rollen bij de brandweezorg en de zorg bij rampen- en crisissituaties. Daarbij is het bevoegd gezag (de besturen van de gemeenten, de besturen van de regio's) verantwoordelijk voor de kwaliteit van de individuele werknemer. De minister is verantwoordelijk voor de infrastructuur die moet leiden tot vakbekwame functionarissen. U heeft in uw brief aan de Tweede Kamer (Kamerstukken II, 2004/05, 26 956, nr. 22) en tijdens het AO van 9 november 2004 (Kamerstukken II, 2004/05, 26 956, nr. 26), reeds de kaders aangegeven langs welke lijnen u de kwaliteit van het

200601095

brandweerpersoneel denkt te gaan borgen. Deze lijnen, overeenkomstig onze zienswijze, schetst u in de MvT voor de rechtsopvolger van het Nbbe het Nivv.

Over de formulering van de artikelen 77 -80 vindt op dit moment nog overleg plaats tussen uw directie Brandweer en GHOR en het Nbbe. Contact op bestuurlijk en beleidsniveau is hieraan voorafgegaan. Onze reactie kan daarom beperkt blijven tot de lijn die uitgezet is in paragraaf 13. Het bestuur spreekt de verwachting uit dat zij deze lijn zal terugzien in de wetsartikelen die nog opgesteld zullen worden en behoudt zich het recht voor hier eventueel nog op terug te komen.

Aanbevelingen

Artikelsgewijs

Artikel 18

Spreekt van (regels voor) de *brandweeërorganisatie*. Dit artikel komt voort uit het huidige artikel 14 van de Brandweerwet 1985, waarin wordt gesproken van 'het personeel'. Ook in het - op artikel 18 gebaseerde - concept Besluit kwaliteit brandweerpersoneel (hierna: het concept Besluit) wordt gesproken van 'het personeel'. Het is wenselijk dat zoveel mogelijk dezelfde termen worden gehanteerd. Overigens merken wij op dat het begrip *brandweeërorganisatie* niet in artikel 1 gedefinieerd.

Artikel 19.

Levert (mede) de grondslag voor de artikelen 6 en 8 van het concept Besluit.

Artikel 19 is opgenomen in een ander hoofdstuk dan die waarin het Nivv is geregeld. Dit betekent dat de minister op grond van artikel 6 en artikel 8 van het concept Besluit regels kan gaan stellen die volgens de systematiek van de toepasselijke wet- en regelgeving niet direct zijn te herleiden tot het Nivv, terwijl die regels waarschijnlijk alles van doen zullen hebben met het Nivv. Is hier voldoende nagedacht over de systematiek van de relevante wet- en regelgeving en over de wetsgeschiedenis (lees: de reden waarom in de Bw 1985 gelijksoortige zaken in verschillende paragrafen terecht zijn gekomen)? Hoe verhouden de (op basis van artikel 19) krachtens AMvb aan de Minister gedelegeerde bevoegdheden zich tot 1) de - in het hoofdstuk over het Nivv te regelen - bevoegdheden van de minister en tot 2) de verantwoordelijkheden van de beroepsgroep en de werkgevers voor de uitwerking van de minimum eisen voor het uitoefenen van de brandweersfuncties en voor de invulling van de kaders van het functiegericht systeem?¹

Artikel 26

Een aan artikel 26 gelijkwaardige regeling voor de brandweer, waarop het concept Besluit kan worden gebaseerd, ontbreekt.

Artikel 41

Hoe verhoudt de 'bekwaamheid' van 'degenen die zijn aangesteld (...) met het oog op de bestrijding van branden (...) ' zich tot de 'vakbekwaamheid' (in de zin van het concept Besluit) van diezelfde personen? [Noot: dit artikel maakt, gelet op de inhoud ervan, ogenschijnlijk ten onrechte deel uit van de paragraaf, getiteld: 'Onze Minister']

Artikel 83

Kennelijk is het effect van dit artikel op de uitvoeringspraktijk van het Nbbe / Nivv onvoldoende doordacht. Immers, de tekst van dit artikel

¹ Kamerstukken II, 2004/05, 26 956, nr. 22, paragraaf 4 en 6.

200601095

is identiek aan die welke nu - ter wijziging van de Brandweerwet 1985 - voor advies bij de Raad van State voorligt. Omdat het een overgangsbepaling betreft is dit niet logisch. De effectieve betekenis van dit artikel is immers (mede) afhankelijk van de datum inwerkingtreding ervan. De reactie van het Nbbe op dit artikel is reeds bij het ministerie bekend. Graag maken wij bij deze nogmaals van de - meer formele - gelegenheid gebruik om aan te geven dat het artikel zoals het nu is geredigeerd kan leiden tot grote uitvoeringsproblemen bij het Nbbe / Nivv. Het is niet logisch om de (onzekere) datum van inwerkingtreding van de wet waarvan dit artikel deel uit gaat maken te hanteren als datum waarop een min of meer willekeurige - veel te lange - periode gaat lopen gedurende welke het Nbbe / Nivv ten aanzien van een te bereiken doel twee soorten 'examens' moet gaan ontwikkelen, uitvoeren, organiseren en afnemen. Het artikel gaat ook ten onrechte uit van twee verschillende betekenissen van het (niet in de wet gedefinieerde) begrip examen.

Het voorstel van het Nbbe is om op opleidingsniveau in een praktische (dus lage) regeling te voorzien met respect voor zowel de reeds door een cursist behaalde resultaten binnen een opleiding(sdeel) als voor de studie-inspanningen die hij zich reeds binnen die opleiding heeft getroost. Een soortgelijke regeling voor de officiersopleiding werkt op dit moment prima.

Memorie van Toelichting

Paragraaf 13

Verwijst naar Kamerstukken II, 2004/05, 26 956, nr. 22. Hierin wordt zonder meer gesteld dat het Nbbe in het kader van de kwaliteit van het brandweerpersoneel een instrument van de minister is. Is dit de bedoeling of vereenzelvigd de Minister zich hier met het rijk? In het eerste geval is meer concrete duidelijkheid vereist.

De begrippen "de regio's" en de "sector" worden door elkaar gebruikt. Vooral als iets voorgesteld wordt (aan de minister) is het van belang dit nauwkeuriger te omschrijven. Voorstel is de term "sector" te benutten en te omschrijven wie of wat daaronder verstaan wordt.

Een Proeve van Bekwaamheid is, anders dan de MvT stelt, geen afsluitend rijksexamen, maar een 'set' toetsen. Deze toetsen worden gedurende en na afloop van de opleiding afgenomen. Hierbij wordt gebruik gemaakt van de zogeheten methodenmix.

Volgens de MvT is het rijksdiploma de erkenning voor een individu dat deze vakbekwaam is. Hieruit kan worden afgeleid dat het de taak van het Nivv is om deze erkenning te registreren. Ook de 'blijvende vakbekwaamheid' wordt door het Nivv 'erkend' op het moment dat het individu voldoet aan de door de minister gestelde eisen ten aanzien van oefenen en bijscholen. Over hoe de 'blijvende vakbekwaamheid' in de praktijk concreet gaat worden geborgd hoopt het Nbbe binnenkort consensus met betrokken partijen te bereiken. Daarbij zal dan tevens een oplossing moeten worden bedacht voor de mogelijkheid dat, zoals uit de MvT is op te maken, de werkgever mag kiezen voor een opleidingsinstituut die (een PvB aanbiedt die) niet voldoet aan de door de Minister gestelde eisen.

De MvT stelt dat het 'rechtsgevolg' van een door het Nivv aan de werkgever verstrekte signalering aangaande de vakbekwaamheid des werkgevers is. Uit de context van de paragraaf kan worden opgemaakt dat hiermee niet het juridische begrip rechtsgevolg wordt bedoeld. Bedoeld is waarschijnlijk dat het op basis van de signalering door het Nivv aan

200601095

de werkgever is om de betrokkene wel of niet in de functie aan te stellen of te handhaven. Noch uit de Wet op de veiligheidsregio's noch uit het concept Besluit blijkt echter wat het 'rechtsgevolg' is indien de werkgever een ongediplomeerde persoon aanstelt in een brandweerfunctie.

Hoogachtend,

het bestuur van het Nederlands bureau brandweereexamens,
namens deze, de secretaris,

mw. drs. J.H.M. Koonings

De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
T.a.v. Projectbureau Veiligheidsregio's
Postbus 20011
2511 EA Den Haag

Datum	Uw kenmerk	Ons kenmerk	Bijlage(n)
18 september 2006	2006-0000236175	RvM-180-940	-
Onderwerp			
Reactie op concept- Wet op de Veiligheidsregio's			

Geachte minister Remkes,

Op 7 juli jl. heeft u uw concept-Wet op de Veiligheidsregio's aan de voorzitters van de Raad van RGF'en en het Beraad van GHOR-burgemeesters ter consultatie toegezonden, met de uitnodiging om over de gekozen lijn een oordeel, aanbevelingen en suggesties aan u kenbaar te maken. Daarop is door die voorzitters besloten om samen met de voorzitter van GGD Nederland tot één gezamenlijke reactie namens de publieke koepels uit de 'witte kolom' te komen. Hierbij treft u die reactie aan. Deze richt zich niet op alle punten uit het conceptwetsvoorstel maar is specifiek gericht op de elementen met betrekking tot de Geneeskundige Hulpverlening bij Ongevallen en Rampen (GHOR). In een later stadium kan/zal eventueel alsnog ook een reactie artikelsgewijs worden gegeven. De reactie namens de Raad van RGF'en, het Beraad van GHOR-burgemeesters en GGD Nederland is als volgt.

De GHOR in de (wet) veiligheidsregio: bestuur geregeld, slagkracht verankerd?

(De voorzitters van) Het Beraad van GHOR-burgemeesters, de Raad van Regionaal Geneeskundig Functionarissen en GGD Nederland hebben n.a.v. de concept-Wet op de Veiligheidsregio's overleg gevoerd over de vraag in hoeverre dit wetsvoorstel leidt tot versterking van de slagkracht van de Geneeskundige Hulpverlening bij Ongevallen en Rampen (GHOR). Geconcludeerd is dat het weliswaar een aanzet geeft om te komen tot veiligheidsregio's waarin de GHOR naast brandweer en politie een plek krijgt, maar onvoldoende richting om landelijk tot de benodigde versterking van de GHOR te komen, noch van het instrumentarium voor het lokale bestuur om hier sturing aan te kunnen geven.

Daarbij speelt mee dat de GHOR ten opzichte van de brandweer en politie een bijzondere positie inneemt, omdat zij anders dan deze organisaties nadrukkelijk opereert op het snijvlak van publiek en privaat domein, alsmede op het snijvlak van veiligheid en (openbare) gezondheidszorg. De GHOR is gezondheidszorg én veiligheid en slaat de brug tussen de veiligheidsregio en de zorgketen. Dat vraagt enerzijds om een heldere afbakening van de publieke verantwoordelijkheden en anderzijds om een adequaat instrumentarium voor het verantwoordelijke lokale bestuur om de beoogde taken op efficiënte wijze te kunnen invullen. Doelstellingen als vermindering van bestuurlijke drukte, verhoging van operationele slagkracht en sturingsmogelijkheden op resultaat moeten daarbij centraal staan. Het conceptwetsvoorstel voldoet hieraan echter onvoldoende. Gezamenlijk geven de koepels van de publieke hulpdiensten in de 'witte kolom' hierbij een eerste reactie op de hoofdpunten van zorg in het concept. In het verdere wetgevingstraject zal waar nodig een aanvullende reactie worden gegeven. De hoofdlijnen van de reactie betreffen:

0
0
0
2
0
0
6

1. Bundeling van de witte kolom in de veiligheidsregio
2. Bevoegdheden van het veiligheidsbestuur c.q. de directeur GHOR
3. De meldkamer
4. De financiering

De reactie bouwt voort op eerder uitgebrachte visies op de GHOR vanuit de publieke witte kolom op haar ontwikkeling en inrichting én haar reacties op rapporten/thema's als o.a.:

- de Ghordiaanse knoop doorgehakt;
- kabinetsstandpunten Veiligheidsregio's en ACIR en beleidsplan Crisisbeheersing
- wetsvoorstel Ambulancezorg
- rapport van de Commissie Brouwer.

1. Bundeling van de witte kolom in de veiligheidsregio

De witte kolom bestaat uit een groot aantal uiteenlopende instellingen en instanties die in voorbereiding op en uitvoering van (grootschalige) crises als één kolom onder publieke aansturing moeten kunnen functioneren. Voor die instellingen geldt voor hun rol binnen de GHOR dat veelal sprake is van een meer of mindere opschaling ten opzichte van hun reguliere werkzaamheden (GHOR is opgeschaalde reguliere zorg). Ook is sprake van uiteenlopende publieke dan wel private financieringsstromen voor de betreffende reguliere en opgeschaalde werkzaamheden. In een aantal gevallen is zelfs sprake van onderlinge concurrentie in de reguliere situatie terwijl er nauw samengewerkt moet worden in GHOR-verband. Verder maakt de toenemende realistische dreiging van typische 'witte' crises, bijvoorbeeld een grootschalige infectieziekte-uitbraak, het noodzakelijk om binnen de openbare gezondheidszorg te bevorderen dat zowel in de reguliere als opgeschaalde situatie sprake is van eenduidige bestuurlijke en operationele verantwoordelijkheid. Daarnaast moeten de samenwerkende partners binnen de GHOR ook nog kunnen functioneren in een multidisciplinair samenwerkingsverband met een eenduidig opperbevel van de burgemeester.

Deze complexe situatie vraagt om een gedegen en vooral helder sturingsinstrumentarium voor het lokale bestuur om haar verantwoordelijkheid t.a.v. de GHOR adequaat in te kunnen vullen en tegelijkertijd recht te kunnen blijven doen aan de realiteit van ons zorgstelsel. Het wetsvoorstel zou in dat kader moeten regelen dat er in de veiligheidsregio een bundeling komt van die lokale aansturing van de op dit moment lokaal c.q. verlengd lokaal bestuurd publieke diensten binnen de openbare gezondheidszorg en de GHOR. Daarmee worden bedoeld de GHOR, de GGD en de RAV inclusief de meldkamer ambulancezorg (CPA). Daarmee wordt eenduidige en integrale sturing vanuit de lokale verantwoordelijkheid op de publieke hulpverlening –zowel vanuit oogpunt veiligheid als openbare gezondheidszorg - gerealiseerd, bestuurlijke drukte verminderd, operationele slagkracht bevorderd alsmede de doorzettingsmacht richting de niet-publieke partners in de witte kolom verhoogd. Het bestuur van de veiligheidsregio moet daarbij o.b.v. de WGR zelf kunnen bepalen op welke wijze het de (dagelijkse) bestuurlijke verantwoordelijkheid voor beleid op het terrein van publieke hulpverlening in de veiligheidsregio belegt. Daarmee kan met regionaal maatwerk recht gedaan worden aan bijvoorbeeld de verantwoordelijkheid op lokaal niveau van bestuurlijk portefeuillehouders (wethouders/burgemeesters) openbare gezondheidszorg. Gemeentebesturen in een regio kunnen hun verantwoordelijkheid op deze manier niet alleen efficiënter waar maken, maar ook sturen op integraal beleid m.b.t. tal van beleidsfacetten op het snijvlak van openbare (sociale/fysieke) veiligheid en gezondheidszorg, die nu in veel regio's verbrokkeld zijn over meerdere – maar alle verlengd lokaal bestuurd – organen.

Het bestuur van de veiligheidsregio benoemt een directeur GHOR als eindverantwoordelijk ambtelijk aanspreekpunt voor het bestuur van de veiligheidsregio voor de integrale aansturing van alle openbare gezondheidszorgdiensten in de veiligheidsregio (GHOR, GGD, RAV/CPA). Dit moet wettelijk worden vastgelegd. De GHOR representeert binnen de veiligheidsregio de gehele zorgketen. De directeur GHOR maakt volwaardig deel uit van de veiligheidsdirectie naast de regionaal commandant brandweer, de korpschef van politie en de coördinerend gemeentesecretaris. Het bestuur van de veiligheidsregio regelt daarbij zelf de organisatorische inrichting van de publieke witte kolom in samenhang met brandweer en politie. De gemeentebesturen stellen daarvoor via de WGR-constructie hun kaders.

Het kabinetsbeleid gericht op territoriale congruentie van de GGD'en op de schaal van de veiligheidsregio moet in de wet worden verankerd. Verder stelt de GHOR-visie 2006-2010 dat deelname van de RGF (directeur GHOR) aan de directie van de GGD een bijdrage levert om de positie van de RGF en zijn doorzettingsmacht te versterken. De RGF moet verder bij een publieke uitvoering van de RAV directionele invloed hebben en zou bij een particuliere uitvoering tenminste een vergelijkbare invloed moeten kunnen uitoefenen over het functioneren van de RAV. Met een wettelijke verankering van de GGD binnen de veiligheidsregio en een bestuurlijke bundeling met de GHOR en de RAV kunnen deze doelstellingen in korte tijd worden gerealiseerd. Overigens geldt ten aanzien van de RAV dat de integrale uitvoering van de ambulancezorg uitbesteed kan (blijven) worden aan een particuliere dienst. Bestuurlijke verantwoordelijkheid voor de uitvoering, inclusief voor de meldkamer ambulancezorg dient echter wettelijk onder het veiligheidsbestuur (zoals in de Wet GHOR in 2004 juist is geregeld) te blijven, mede met het oog op de samenhang met de meldkamers van brandweer en politie. Op dit punt is daartoe aanpassing van het wetsvoorstel ambulancezorg nodig dat thans nog bij de Eerste Kamer voorligt.

2. Bevoegdheden voor het veiligheidsbestuur c.q. de directeur GHOR

Met bovenstaande aanpassing van het conceptwetsvoorstel is het bestuur over de GHOR als onderdeel van de witte kolom in de veiligheidsregio geregeld en de slagkracht deels verankerd. Echter, met name ten opzichte van de private instellingen voldoet de wet op het punt van slagkracht nog niet. Het ontbreekt daartoe aan voldoende bevoegdheden voor het bestuur c.q. de directeur GHOR om hun verantwoordelijkheid waar te kunnen maken. De Raad voor het Openbaar Bestuur (ROB) en de Raad voor de Volksgezondheid en Zorg (RVZ) beschreven dit reeds in hun advies 'De GHORdiaanse knoop doorgehakt' in 2004.

De voornaamste punten uit dat advies onderschrijven wij nog steeds en dienen juist in het kader van dit wetsvoorstel te worden vertaald naar en in de regelgeving:

- versterking van het lokaal bestuurlijk gezag via de veiligheidsregio (zie bij punt 1)
- versterken van de witte kolom in de veiligheidsregio naast brandweer en politie (idem)
- versterken en wettelijk verankeren van de bevoegdheden van de RGF (zie deze paragraaf)
- de meldkamer ambulancezorg moet publiek worden aangestuurd (zie punt 3)
- meer aandacht voor oefenen door het ontwikkelen van kwaliteitsnormen hiervoor (sturen op resultaat; zie deze paragraaf)
- er is directe, aanvullende financiering nodig via de veiligheidsregio voor het multidisciplinair oefenen met private instellingen en geormerkte financiering uit de premieopbrengsten voor het monodisciplinair oefenen van onder andere ziekenhuizen en ambulancediensten (zie 4).

Op 16 juni en 12 september 2005 vond er bestuurlijk overleg plaats met de ministers van VWS en BZK. In dat overleg is toegezegd de bevoegdheden van de Regionaal Geneeskundig Functionaris (RGF) c.q. het GHOR-bestuur wettelijk te verankeren op dezelfde wijze als die van de regionaal brandweercommandant. In het wetsvoorstel ontbreken die bevoegdheden echter nog steeds.

De directeur GHOR heeft volgens het conceptwetsvoorstel, onder verantwoordelijkheid van het veiligheidsbestuur, onder andere tot taak het maken van afspraken met zorginstellingen over de maatregelen die zij zullen nemen met het oog op hun optreden bij zware ongevallen, rampen en crises. Deze strekken zich, naast preparatie en repressie ook uit over de pro-actie en preventie evenals nazorg van gedupeerden na rampen en crisissituaties. Niet vastgelegd is echter hoe afdwingbaar deze afspraken zijn en hoe deze gefinancierd worden.

Als naar het oordeel van de Veiligheidsregio de uitvoering van de geneeskundige hulpverlening of de voorbereiding daarop tekort schiet, kan het bestuur slechts in overleg treden met de betreffende zorginstellingen. Hiermee is niet afdwingbaar dat de uitvoering en voorbereiding beter geregeld moeten worden als deze niet voldoet. Vervolgens kan het bestuur de Inspectie inschakelen die dan onderzoek kan doen. Dit zal de Inspectie in beginsel doen, maar deze kan ook onder motivatie weigeren het onderzoek te doen. Het verantwoordelijke bestuur heeft dan geen bevoegdheden om een verbetering van de situatie te kunnen afdwingen, maar is daar volgens de wettekst wel verantwoordelijk voor. Voorgesteld wordt om het veiligheidsbestuur naast een wettelijke plicht om convenants te sluiten met traumacentra, huisartsen, verpleeg- en verzorgingshuizen, thuiszorg en GGZ, de GHOR ook een wettelijke aanwijzingsbevoegdheid te geven om aan een gewenste situatie te voldoen, waarbij ook de financiering ervan door BZK en VWS wordt geregeld (zie punt 4).

3. De meldkamer

Het conceptwetsvoorstel geeft m.b.t. de meldkamer een inconsistente beleidlijn weer, zowel binnen het wetsvoorstel t.o.v. het besturingsconcept van de veiligheidsregio als t.a.v. de praktische ontwikkeling van de geïntegreerde of geïntegreerde meldkamers in de regio's en de positie van de meldkamer ambulancezorg in het wetsvoorstel Ambulancezorg dat nog bij de Eerste Kamer ligt. Het bestuur van de veiligheidsregio dient integraal verantwoordelijk te zijn voor de aansturing van de meldkamer voor politie, brandweer en ambulancezorg. Onder meer om de voorbereiding op grootschalige incidenten en crises eenduidig te kunnen aansturen, hetgeen noodzakelijk is om bij de bestrijding ook het opperbevel te kunnen voeren en na afloop integraal verantwoording te kunnen afleggen. Ten aanzien van de meldkamer ambulancezorg zijn hierboven al specifiek de argumenten genoemd waarom die tot de gebundelde publieke verantwoordelijkheid in de witte kolom binnen de veiligheidsregio dient te behoren. Dit sluit niet uit dat de uitvoering door een private ambulancedienst kan plaatsvinden waarmee het veiligheidsbestuur een contract kan sluiten, hetgeen thans ook in diverse regio's praktijk is. Maar ook uit oogpunt van (multidisciplinaire) ICT-ontwikkeling en informatievoorziening dient de integrale verantwoordelijkheid voor de meldkamer wettelijk bij het bestuur van de veiligheidsregio (c.q. het samenwerkingsverband met het regionaal college van politie) te worden gelegd. Wij stellen voor dat in de wet wordt opgenomen dat de veiligheidsregio zorg draagt voor het instellen en in stand houden van de meldkamer.

4. Financiering

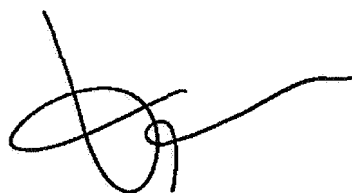
Het conceptwetsvoorstel gaat voorbij aan de noodzaak om tot een betere financiering van de GHOR te komen zoals ook in het eerdere advies van ROB en RVZ is geconcludeerd. Het gaat met name voorbij aan het feit dat binnen de GHOR veel private instellingen betrokken zijn welke tot op heden vaak geen (formele) of een beperkte taakstelling kenden t.b.v. de GHOR en waarvoor investeringen en structurele financiering noodzakelijk zijn die niet in de reguliere budgetten zijn vastgelegd.

In de eerdergenoemde bestuurlijke overleggen is door VWS toegezegd dat er financiering beschikbaar gesteld zou worden voor het (kunnen maken van afspraken over) mono- en multidisciplinair oefenen en opleiden met ambulancediensten, ziekenhuizen en andere private gezondheidsinstellingen. Dit in het kader van de voorbereiding op de inzet van zorginstellingen en zorgaanbieders die een taak hebben binnen de geneeskundige hulpverlening. Deze toezegging missen we geconcretiseerd in het voorliggende wetsvoorstel. Er is vooralsnog slechts een beperkt budget beschikbaar gesteld voor een programma om te komen tot ziekenhuisrampenopvangplannen, welk ook niet via de GHOR verloopt. Alhoewel een nuttig traject wordt hiermee onvoldoende voldaan aan de door de commissie Brouwer van de VNG en ook door de Raad van RGF'en al enkele jaren geleden berekende benodigde aanvullende structurele financiering van 50 miljoen euro voor de GHOR bovenop de bestaande Bdur. Dit staat nog los van de benodigde extra middelen t.b.v. de doelstellingen in het ACIR-rapport op het punt van de informatievoorziening.

De wet dient daarom een op de specifieke aspecten van de GHOR toegesneden financieringsparagraaf te bevatten, waarbij of sprake is van een toereikende doeluitkering of een combinatie daarvan met geormerkte premiegelden voor de preparatie van private zorginstellingen waarover de GHOR (mede)zeggenschap heeft. De RGF zou een wettelijk verankerd bindend advies moeten kunnen geven over de inhoud en uitvoering van de ziekenhuisrampenopvangplannen.

Tot zover onze reactie op de inhoud van het conceptwetsvoorstel, met name ten aanzien van de specifieke GHOR-aspecten. Graag zien wij dat bovenstaande punten hun plek krijgen in uw wetsvoorstel.

Hoogachtend,

D.W. de Cloe, voorzitter
Raad van RGF'en

R.J.G. Bandell, voorzitter
Beraad van
GHOR-burgemeesters

E.M. d'Hondt, voorzitter
GGD Nederland